

Arrest

**nr. 340 500 van 4 februari 2026
in de zaak RvV X / XI**

Inzake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. VAN DER LINDEN
Steenweg op Antwerpen 48
2300 TURNHOUT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X (hierna: verzoeker) en X (hierna: verzoekster), die beiden verklaren van Angolese nationaliteit te zijn, op 1 september 2025 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 november 2025, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 december 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat N. VAN DER LINDEN, die verschijnt voor de verzoekende partijen.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoekers verklaren de Angolese nationaliteit te bezitten.

Op 18 april 2024 dienen verzoekers een verzoek om internationale bescherming in.

Op 24 juni 2025 worden verzoekers gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 5 augustus 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) ten aanzien van beide verzoekers een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit zijn de bestreden beslissingen.

1.1. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker luidt als volgt:

“(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op 9 oktober 1976 geboren bent te Cabinda, Angola. U beschikt over de Angolese nationaliteit, behoort tot de Bakongo etnie en bent Pentecostal qua religie.

Op latere leeftijd verhuist u naar Sambizanga, Luanda. In 2017 start u een relatie met uw huidige echtgenote, A.A.B.M. (CG 24/XXXXXB). Op 8 juli 2021 stappen jullie in het huwelijksbootje. Jullie krijgen twee kinderen samen: M.B.D.S. (°10 april 2005) en A.B.D.S. (°13 mei 2008). M. verblijft in Luanda en A. bij jullie in België.

Eind 2021 merkt uw echtgenote op dat uw been gezwollen is. U wordt steeds zieker. Jullie gaan naar verschillende dokters en ziekenhuizen, maar niemand weet een diagnose te stellen. In 2023 kunt u terecht bij een Cubaanse arts die met een groep dokters naar Angola kwam om er mensen te behandelen. Hij vermoedt dat u de spierziekte ALS (Amytrofe Laterale Sclerose) heeft. Na verschillende onderzoeken wordt zijn diagnose bevestigd. Hij raadt u aan om internationale bescherming aan te vragen in Europa, omdat de medische behandeling er beter is en uw levensduur er verlengd kan worden.

Aangezien er in Angola geen medische behandeling voorhanden blijkt te zijn, verplicht uw moeder u ertoe in behandeling te gaan bij een traditionele geneesheer. Aan de hand van een scheermesje zouden er sneetjes in uw arm worden gemaakt om er het besmette bloed uit te laten vloeien. U zou zich aldus moeten blootstellen aan hekserij.

Eens u die boodschap van uw moeder krijgt in oktober 2023, duikt u met uw gezin onder bij vrienden in Zango, Luanda. In november 2023 krijgen zowel de huurders in uw voormalig huis als uw schoonmoeder bezoek van de broers van uw moeder. Ze komen u ophalen om u naar de traditionele geneesheer te brengen. In december 2023 start u met het organiseren van uw reis naar België. U start een spoedprocedure om een visum aan te vragen. Op 11 april 2024 verlaat u Angola per vliegtuig, in het gezelschap van uw echtgenote A. en uw dochter A.. Op 18 april 2024 verzoeken jullie de Belgische asielinstanties om internationale bescherming.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw originele huwelijksakte, d.d. 26 juli 2021; uw origineel huwelijkscertificaat, d.d. 26 juli 2021; uw origineel, Angolees paspoort, geldig van 29 februari 2024 tot 28 februari 2028, inclusief een visum voor Portugal, geldig van 15 maart 2024 tot 14 maart 2025; uw origineel medisch dossier in Angola. Het CGVS ontvangt op 10 juni 2025 via een email van uw advocate een kopie van uw medisch dossier in België.

B. Motivering

Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u volgende elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal bijgevolg specifieke steunmaatregelen verleend heeft.

Uit uw medisch dossier en uw eigen verklaringen blijkt immers dat u ALS (Amytrofe Laterale Sclerose) heeft en rolstoelafhankelijk bent. Waar u zelf nog tijdens het invullen van uw vragenlijst “bijzondere procedurele noden” bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), d.d. 06 mei 2024, aangaf dat er geen bijzondere maatregelen genomen moeten worden, zijn er tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, d.d. 24 juni 2025, wel van toepassing.

U geeft aan dat u volledig verlamd bent en dat u bij fysieke ongemakken en pijn ondersteuning nodig heeft van uw echtgenote A.. Tijdens het persoonlijk onderhoud blijft uw echtgenote A. dan ook voortdurend in uw nabijheid. Ze is bereikbaar om hulp te vragen indien u dat nodig acht. Tijdens het persoonlijk onderhoud doet u verschillende keren beroep op haar ondersteuning (notities van het persoonlijk onderhoud op 24 juni 2025 V. (verder: NPO V.), p. 2, 5, 8). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud wordt aangegeven dat er standaard een pauze wordt voorzien, maar dat u ook om bijkomende pauzes kunt vragen. Er wordt gevraagd of de protection officer bepaalde elementen in acht kan nemen om het verloop van het persoonlijk onderhoud te vergemakkelijken. U antwoordt dat u zal signaleren indien u iets nodig heeft (NPO V., p. 3).

U haalt aan dat u ademhalingsproblemen heeft. Het vergt kracht om te spreken. Naast een ruime toilet-pauze in het eerste deel van uw gesprek, geeft u dan ook aan nood te hebben aan rust. Er wordt besloten om te wisselen met uw echtgenote, waarbij u nog steeds in haar nabijheid blijft en zij nog steeds bereikbaar is indien u haar hulp nodig heeft (NPO V., p. 5, 10). Na een uurtje met uw echtgenote te hebben gesproken, maakt u melding van sterke rugpijn. Sinds u ziek bent geworden, moet u afwisselen tussen zitten en liggen. Er wordt een uitgebreide middagpauze voorzien waarbij u een bed ter beschikking krijgt waar u kunt rusten. De protection officer vergezelt uw echtgenote naar een eetgelegenheid zodat zij iets te eten kan nemen voor zichzelf en u vervolgens weer kan bijstaan tijdens de middagpauze. Na de middagpauze wordt het gesprek met uw echtgenote hervat zodat u verder kunt slapen. Uw echtgenote geeft aan dat u alleen kunt blijven in het EHBO lokaal. Te midden van het tweede deel van haar gesprek wordt een onderbreking aangeboden zodat zij kan komen kijken of alles bij u in orde is (NPO V., p. 10; notities van het persoonlijk onderhoud Ana op 24 juni 2025 (verder: NPO Ana), p. 6, 10).

Wanneer uw gesprek wordt hervat, wordt gevraagd of u in staat bent om nog enkele vragen te beantwoorden. U vraagt of het mogelijk is om alvast te stoppen, maar vraagt tegelijkertijd of het nodig is dat u later dan nog terugkomt waarop de protection officer antwoordt dat dit mogelijk zou kunnen zijn. U stelt vervolgens dat het lukt om nog enkele vragen te beantwoorden. U heeft merkbaar moeite om te spreken

omwille van de ademhalingsproblemen die u ervaart. Na de noodzakelijke vragen te hebben gesteld, wordt besloten om het persoonlijk onderhoud te beëindigen (NPO V., p. 10 – 12).

Alle elementen in acht genomen, kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze dan ook worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de dood vanwege de zeldzame en progressieve ziekte die u heeft, ALS, en de beperkte medische behandeling hiervoor in Angola. Daarnaast vreest u de traditionele behandeling die uw moeder u oplegt ter genezing van de ziekte die u heeft (NPO V., p. 4 – 6, 11 – 12).

Waar u verklaart dat u niet de nodige medische verzorging zou kunnen verkrijgen in Angola dient er te worden aangestipt dat een gebrek aan toegang tot medische zorg geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Ook u en uw echtgenote A. lijken tot die vaststelling te komen naarmate het persoonlijk onderhoud op het CGVS nadert. Het is immers zeer opvallend dat geen van jullie beide eerder melding maakte van de familiale problemen die jullie zouden hebben ervaren omwille van uw ziekte. Op geen enkel moment, noch tijdens het beantwoorden van jullie vragenlijst voor het CGVS, noch tijdens het afleggen van jullie eerste verklaringen – beide onder bevoegdheid van de medewerkers van DVZ – haalt één van jullie deze problemen aan. Jullie stellen allebei dat jullie naar België kwamen omwille van uw gezondheidstoestand en de medische behandeling die hier ter beschikking staat. Wanneer gevraagd wordt naar vrees bij terugkeer naar land van herkomst, antwoorden jullie enkel en alleen dat jullie vrezen dat er geen medische behandeling voorhanden zal zijn. Op aanraden van een Cubaanse arts reisden jullie naar België voor een betere behandeling van uw ziekte. Jullie zijn aldus in België omwille van medische redenen (zie vragenlijst CGVS V., ingevuld door DVZ op 23 mei 2025, vraag 3.4 en 3.5; zie vragenlijst CGVS A., ingevuld door DVZ op 23 mei 2025, vraag 3.4 – 3.5; zie verklaring DVZ V., d.d. 06 mei 2024, p. 13, vraag 37, p. 14, vraag 42; zie verklaring DVZ A., d.d. 06 mei 2024, p. 13, vraag 37, p. 14, vraag 42).

Hoewel jullie op twee verschillende tijdstippen de kans kregen om de traditionele behandeling die jullie boven het hoofd hing (inclusief de gevolgen van een weigering voor jullie beide) en het bijhorende bezoek van de broers van uw moeder (NPO V., p. 5 – 8, 10 – 11; NPO A., p. 4 – 7, 9 – 11, 3 – 14) ter sprake te brengen, maakten jullie totaal geen gewag van deze gebeurtenissen, nochtans werd er beide keren expliciet gevraagd naar de reden waarom jullie jullie land hebben ontvlucht. Jullie verklaring dat men jullie bij DVZ had gezegd beknopt te zijn en niet te veel details te geven omdat u op het CGVS meer tijd zou krijgen om alles uit te leggen, is geen afdoende verklaring voor deze lacune in jullie verklaringen bij DVZ, die immers betrekking heeft op de concrete aanleiding van jullie vlucht uit jullie land van herkomst en dus op de grondslag van jullie vrees.

Deze essentiële omissie wordt nog verder benadrukt door het feit dat geen van jullie beide in het beschrijven van jullie woonplaatsen benoemt dat jullie van oktober 2023 tot 11 april 2024 – nochtans een ruime periode – dienden onder te duiken bij een collega van u in Zango, Luanda (NPO V., p. 6 – 7, 9; NPO A., p. 4 - 5). Jullie beschrijven allebei dat jullie tot de dag van jullie vertrek uit Angola in Sambizanga, Luanda, verbleven – de plaats waar zich het huis bevond waar jullie samenwoonden (NPO A., p. 14; zie verklaring DVZ V., d.d. 06 mei 2024, p. 6, vraag 10; zie verklaring DVZ A., d.d. 06 mei 2024, p. 6, vraag 10).

De vaststelling dat jullie vrees in het kader van de traditionele behandeling (hekserij) voor uw ziekte nooit eerder ter sprake kwam, hoewel jullie daar elk op twee verschillende tijdstippen de kans toe kregen, maakt dat jullie vrees hieromtrent weinig ernstig kan worden genomen.

Jullie verklaringen dat een Cubaanse arts jullie bij de diagnosestelling van uw ziekte de raad gaf om naar Europa te gaan om er uw levensduur te verlengen aan de hand van een betere behandeling, dat u op dit advies wenste in te gaan voor het welzijn van uw gezin, en A. uw moeder zelfs inlichtte over jullie vertrek naar Europa voor die medische behandeling (NPO V., p. 4 - 5, ; NPO A., p. 4), **bevestigt het vermoeden dat jullie alvast de beslissing hadden genomen om Angola te verlaten omwille van medische redenen en de bijgevoegde vrees onder het mom van hekserij enkel en alleen dient om trachten te voldoen aan de criteria voor het verkrijgen van internationale bescherming.**

Zelfs indien nog enig geloof wordt gehecht aan jullie vrees in het kader van hekserij, quid non, dient te worden opgemerkt dat de elementen die u aanhaalt, als zijnde diegene waarmee u tracht aan te tonen dat er u wel degelijk vervolging opwacht bij terugkeer naar Angola, **onvoldoende zwaarwichtig** zijn om als

vervolgung in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Ondanks dat u sinds eind 2021 ziek bent en geen enkele arts tot oktober 2023 in staat was om een diagnose te stellen, wierp uw moeder nooit eerder het idee van een traditionele behandeling op. Wanneer uw echtgenote A. haar diezelfde maand nog telefonisch informeerde over de gestelde diagnose ALS en het feit dat jullie naar Europa zouden gaan voor een medische behandeling, kwam ze pas met dit idee. Diezelfde week nog dook u zogenaamd met uw gezin onder bij een collega in Zango. In de week die daarop volgde, zouden de broers van uw moeder jullie huis éénmaal hebben bezocht. Jullie waren daar niet aanwezig. Ze zijn nooit meer teruggekeerd. Verder hebben ze uw schoonmoeder rond diezelfde dag éénmaal bezocht. In de periode die daarop volgde hadden noch u, noch A. nog contact met uw moeder (NPO V., p. 4, 6 – 9; NPO A., p. 4 - 9). **Niet alleen gaat het hier slechts om een éénmalig feit, waarbij geen van jullie tevens persoonlijk aanwezig was waardoor niet met zekerheid kan worden gesteld waarom de broers van uw moeder werkelijk langskwamen, maar kwam het met andere woorden ook nooit tot een persoonlijke confrontatie tussen jullie en uw familie. Bovendien is het weinig serieus te nemen dat uw moeder u ervan zou weerhouden om naar Europa te gaan voor een medische behandeling om u in plaats daarvan een traditionele behandeling te laten ondergaan in Angola, terwijl zij - en uw familie in zijn geheel - u eerder wel aanspoorden om naar het ziekenhuis te gaan en hoopte op een diagnosestelling en beschikbaarheid van medicatie om u te genezen (NPO V., p. 4, 6).**

Ter conclusie kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Uw originele huwelijksakte en uw origineel huwelijkscertificaat onderbouwen enkel en alleen uw persoonsgegevens en burgerlijke staat. Uw origineel, Angolees paspoort, en het bijhorende visum, geven evenzeer uw persoonsgegevens weer, maar staven ook de door u verklaarde reisweg die u met uw gezin heeft afgelegd. Geen van deze elementen staat hier ter discussie.

Uw medisch dossier uit Angola, evenals uw medisch dossier uit België, geven meer duiding over uw medische situatie dewelke door het CGVS niet in vraag wordt gesteld.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

1.2. De bestreden beslissing ten aanzien van verzoekster luidt als volgt:

"(...)

A. Feitenrelaas

U verklaart dat u op 26 december 1986 geboren bent te Luanda, Angola. U beschikt over de Angolese nationaliteit en bent Pentecostal qua religie.

U woont steeds in Sambizanga, Luanda. In 2017 start u een relatie met uw huidige echtgenoot, V.C.B.M. (CG 24/XXXXX). Op 08 juli 2021 stappen jullie in het huwelijksbootje. Jullie krijgen twee kinderen samen: M.B.D.S. (°10 april 2005) en A.B.D.S. (°13 mei 2008). M. verblijft in Luanda en A. bij jullie in België.

Eind 2021 wordt uw echtgenoot V. ziek. Jullie bezoeken verschillende dokters en ziekenhuizen, maar niemand weet een diagnose te stellen. Op een dag wordt één van uw dochters ziek. Jullie gaan naar een ziekenhuis waar jullie eerder zijn geweest. Er zijn andere, Cubaanse dokters. U legt de medische toestand van uw echtgenoot uit en er wordt gevraagd om uw echtgenoot naar het ziekenhuis te brengen voor onderzoeken. Begin 2023 wordt de diagnose van ALS (Amyotrofe Laterale Sclerose) gesteld. De dokters raden aan om naar Europa te gaan voor een medische behandeling. Na de diagnose gaan jullie bij verschillende dokters in Angola ten rade, maar niemand kan helpen. U informeert uw schoonmoeder over de diagnose van uw echtgenoot en het gebrek aan medische behandeling. Uw schoonmoeder gaat uit van een spirituele ziekte en denkt uw echtgenoot te kunnen genezen aan de hand van een ritueel waarbij sneetje in de arm van uw echtgenoot zouden worden gemaakt. Volgens haar dient ook u, als zijn echtgenote, het ritueel te ondergaan. Jullie weigeren allebei waardoor uw schoonmoeder u de schuld geeft van V.s ziekte. U duikt met uw gezin onder bij een collega van uw echtgenoot in Zango, Luanda. In november 2023 krijgen zowel de huurders in uw voormalig huis als uw moeder bezoek van de broers van uw schoonmoeder. Ze komen jullie ophalen om jullie naar de traditionele geneesheer te brengen. In december 2023 starten jullie met het organiseren van jullie reis naar België. U start een spoedprocedure om een paspoort aan te vragen. Op 11 april 2024 verlaat u Angola per vliegtuig, in het gezelschap van uw echtgenoot V. en uw dochter A.. Op 18 april 2024 verzoeken jullie de Belgische asielinstanties om internationale bescherming. Sinds jullie in België verblijven, krijgen jullie bericht van jullie dochter M. dat de neef van uw echtgenoot haar onder druk zet om de

eigendomsakte van de boerderij van uw schoonmoeder te bekomen. Hij meent dat uw echtgenoot dit in zijn bezit heeft. U vermoedt dat hij dit louter aanbrengt om jullie verblijfplaats te ontdekken.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: uw origineel, Angolees paspoort, geldig van 15 januari 2024 tot 15 januari 2039, inclusief een visum voor Portugal, geldig van 15 maart 2024 tot 14 maart 2025; het origineel, Angolees paspoort van uw dochter A., geldig van 12 januari 2024 tot 12 januari 2034, inclusief een visum voor Portugal, geldig van 15 maart 2024 tot 14 maart 2025.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U verliet Angola omwille van de medische toestand van uw echtgenoot V., en de druk die u hierom werd opgelegd door uw schoonfamilie (notities van het persoonlijk onderhoud op 24 juni 2025 A. (verder: NPO A.), p. 5, 11).

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw ‘vrees voor vervolging’ in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw echtgenoot, V.C.B.M. (CG 24/XXXXX). In het kader van het door hem ingediende verzoek om internationale bescherming werd een beslissing genomen tot weigering van het vluchtelingenstatuut en weigering van subsidiaire bescherming. De vaststellingen die tot de weigeringsbeslissing van uw echtgenoot hebben geleid, werden uitgebreid en gedetailleerd opgesomd in zijn beslissing en luiden als volgt:

[...] [zie supra]

Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Uw origineel, Angolees paspoort en bijhorende Portugees visum, evenals dat van jullie dochter A., onderbouwen jullie persoonsgegevens maar staven ook de door u verklaarde reisweg die u met uw gezin heeft afgelegd. Geen van deze elementen staat hier ter discussie.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroepen verzoekers zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/6 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel "1, 2" van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de motiveringsplicht in samenhang met het zorgvuldigheidsbeginsel en van de "appreciatiebevoegdheid".

2.2. Verzoekers betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat zij wel degelijk nood hebben aan internationale bescherming.

Verzoekers vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil

met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de

betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staaft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

5.1. Artikel 48/9, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“De vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend overeenkomstig artikel 50, § 3, eerste lid, heeft de mogelijkheid om op omstandige en precieze wijze in een vragenlijst, die hij beantwoordt vóór de in artikel 51/10 bedoelde verklaring, de elementen aan te brengen waaruit zijn bijzondere procedurele noden blijken, teneinde aanspraak te kunnen maken op de rechten en te kunnen voldoen aan de verplichtingen voorzien in dit hoofdstuk.”*

5.2. In de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker wordt gemotiveerd dat: *“Na een grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u volgende elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal bijgevolg specifieke steunmaatregelen verleend heeft.*

Uit uw medisch dossier en uw eigen verklaringen blijkt immers dat u ALS (Amyotrofe Laterale Sclerose) heeft en rolstoelafhankelijk bent. Waar u zelf nog tijdens het invullen van uw vragenlijst “bijzondere procedurele noden” bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), d.d. 06 mei 2024, aangaf dat er geen bijzondere maatregelen genomen moeten worden, zijn er tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS, d.d. 24 juni 2025, wel van toepassing.

U geeft aan dat u volledig verlamd bent en dat u bij fysieke ongemakken en pijn ondersteuning nodig heeft van uw echtgenote A.. Tijdens het persoonlijk onderhoud blijft uw echtgenote A. dan ook voortdurend in uw nabijheid. Ze is bereikbaar om hulp te vragen indien u dat nodig acht. Tijdens het persoonlijk onderhoud doet u verschillende keren beroep op haar ondersteuning (notities van het persoonlijk onderhoud op 24 juni 2025 V. (verder: NPO V.), p. 2, 5, 8). Bij aanvang van het persoonlijk onderhoud wordt aangegeven dat er standaard een pauze wordt voorzien, maar dat u ook om bijkomende pauzes kunt vragen. Er wordt gevraagd of de protection officer bepaalde elementen in acht kan nemen om het verloop van het persoonlijk onderhoud te vergemakkelijken. U antwoordt dat u zal signaleren indien u iets nodig heeft (NPO V., p. 3).

U haalt aan dat u ademhalingsproblemen heeft. Het vergt kracht om te spreken. Naast een ruime toilet-pauze in het eerste deel van uw gesprek, geeft u dan ook aan nood te hebben aan rust. Er wordt besloten om te wisselen met uw echtgenote, waarbij u nog steeds in haar nabijheid blijft en zij nog steeds bereikbaar is indien u haar hulp nodig heeft (NPO V., p. 5, 10). Na een uurtje met uw echtgenote te hebben gesproken, maakt u melding van sterke rugpijn. Sinds u ziek bent geworden, moet u afwisselen tussen zitten en liggen. Er wordt een uitgebreide middagpauze voorzien waarbij u een bed ter beschikking krijgt waar u kunt rusten. De protection officer vergezelt uw echtgenote naar een eetgelegenheid zodat zij iets te eten kan nemen voor zichzelf en u vervolgens weer kan bijstaan tijdens de middagpauze. Na de middagpauze wordt het gesprek met uw echtgenote hervat zodat u verder kunt slapen. Uw echtgenote geeft aan dat u alleen kunt blijven in het EHBO lokaal. Te midden van het tweede deel van haar gesprek wordt een onderbreking aangeboden zodat zij kan komen kijken of alles bij u in orde is (NPO V., p. 10; notities van het persoonlijk onderhoud Ana op 24 juni 2025 (verder: NPO Ana), p. 6, 10).

Wanneer uw gesprek wordt hervat, wordt gevraagd of u in staat bent om nog enkele vragen te beantwoorden. U vraagt of het mogelijk is om alvast te stoppen, maar vraagt tegelijkertijd of het nodig is dat u later dan nog terugkomt waarop de protection officer antwoordt dat dit mogelijk zou kunnen zijn. U stelt vervolgens dat het lukt om nog enkele vragen te beantwoorden. U heeft merkbaar moeite om te spreken omwille van de ademhalingsproblemen die u ervaart. Na de noodzakelijke vragen te hebben gesteld, wordt besloten om het persoonlijk onderhoud te beëindigen (NPO V., p. 10 – 12).

Alle elementen in acht genomen, kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze dan ook worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.”

Deze motieven worden door verzoekers op geen enkele wijze betwist. Zij wijzen in hun verzoekschrift weliswaar op de gezondheidstoestand van verzoeker, doch betrekken dit op generlei wijze op het bestaan van bijzondere procedurele noden in zijn hoofde in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet.

Gelet op voorgaande, heeft de commissaris-generaal terecht geoordeeld dat er mag worden van uitgegaan dat verzoekers rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat hij kan voldoen aan zijn verplichtingen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoekers verklaren dat verzoeker de ziekte ALS heeft en dat hij hiervoor medische behandeling nodig heeft, waarna zijn moeder hem tracht te dwingen om zijn ziekte aan de hand van traditionele geneeskunde of hekserij te laten behandelen. Voor de samenvatting van verzoekers' vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissingen, waarvan de uiteenzetting door verzoekers niet wordt betwist.

6.2. Vooreerst stelt de Raad vast dat er in de bestreden beslissingen terecht op wordt gewezen dat verzoekers zich, met betrekking tot de louter medische problemen van verzoeker en het beweerde gebrek aan een medische behandeling voor zijn ziekte in hun land van herkomst, dienen te wenden tot de hiertoe geëigende procedure voorzien in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. In het verzoekschrift wordt dit niet betwist en geven verzoekers bovendien aan dat een aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet intussen werd ingediend en ontvankelijk werd verklaard.

6.3. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers' vluchtrelaas. In de bestreden beslissingen motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Waar u verklaart dat u niet de nodige medische verzorging zou kunnen verkrijgen in Angola dient er te worden aangestipt dat een gebrek aan toegang tot medische zorg geen verband houdt met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een sociale groep). U dient zich voor de beoordeling van medische elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van de medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Ook u en uw echtgenote A. lijken tot die vaststelling te komen naarmate het persoonlijk onderhoud op het CGVS nadert. Het is immers zeer opvallend dat geen van jullie beide eerder melding maakte van de familiale problemen die jullie zouden hebben ervaren omwille van uw ziekte. Op geen enkel moment, noch tijdens het beantwoorden van jullie vragenlijst voor het CGVS, noch tijdens het afleggen van jullie eerste verklaringen – beide onder bevoegdheid van de medewerkers van DVZ – haalt één van jullie deze problemen aan. Jullie stellen allebei dat jullie naar België kwamen omwille van uw gezondheidstoestand en de medische behandeling die hier ter beschikking staat. Wanneer gevraagd wordt naar vrees bij terugkeer naar land van herkomst, antwoorden jullie enkel en alleen dat jullie vrezen dat er geen medische behandeling voorhanden zal zijn. Op aanraden van een Cubaanse arts reisden jullie naar België voor een betere behandeling van uw ziekte. Jullie zijn aldus in België omwille van medische redenen (zie vragenlijst CGVS V., ingevuld door DVZ op 23 mei 2025, vraag 3.4 en 3.5; zie vragenlijst CGVS A., ingevuld door DVZ op 23 mei 2025, vraag 3.4 – 3.5; zie verklaring DVZ V., d.d. 06 mei 2024, p. 13, vraag 37, p. 14, vraag 42; zie verklaring DVZ A., d.d. 06 mei 2024, p. 13, vraag 37, p. 14, vraag 42).

Hoewel jullie op twee verschillende tijdstippen de kans kregen om de traditionele behandeling die jullie boven het hoofd hing (inclusief de gevolgen van een weigering voor jullie beide) en het bijhorende bezoek van de broers van uw moeder (NPO V., p. 5 – 8, 10 – 11; NPO A., p. 4 – 7, 9 – 11, 3 – 14) ter sprake te brengen, maakten jullie totaal geen gewag van deze gebeurtenissen, nochtans werd er beide keren expliciet gevraagd naar de reden waarom jullie jullie land hebben ontvlucht. Jullie verklaring dat men jullie bij DVZ had gezegd beknopt te zijn en niet te veel details te geven omdat u op het CGVS meer tijd zou krijgen om alles uit te leggen, is geen afdoende verklaring voor deze lacune in jullie verklaringen bij DVZ, die immers betrekking heeft op de concrete aanleiding van jullie vlucht uit jullie land van herkomst en dus op de grondslag van jullie vrees.

Deze essentiële omissie wordt nog verder benadrukt door het feit dat geen van jullie beide in het beschrijven van jullie woonplaatsen benoemt dat jullie van oktober 2023 tot 11 april 2024 – nochtans een ruime periode – dienden onder te duiken bij een collega van u in Zango, Luanda (NPO V., p. 6 – 7, 9; NPO A., p. 4 - 5). Jullie beschrijven allebei dat jullie tot de dag van jullie vertrek uit Angola in Sambizanga, Luanda, verbleven – de plaats waar zich het huis bevond waar jullie samenwoonden (NPO A., p. 14; zie verklaring DVZ V., d.d. 06 mei 2024, p. 6, vraag 10; zie verklaring DVZ A., d.d. 06 mei 2024, p. 6, vraag 10).

De vaststelling dat jullie vrees in het kader van de traditionele behandeling (hekserij) voor uw ziekte nooit eerder ter sprake kwam, hoewel jullie daar elk op twee verschillende tijdstippen de kans toe kregen, maakt dat jullie vrees hieromtrent weinig ernstig kan worden genomen.

Jullie verklaringen dat een Cubaanse arts jullie bij de diagnosesstelling van uw ziekte de raad gaf om naar Europa te gaan om er uw levensduur te verlengen aan de hand van een betere behandeling, dat u op dit advies wenste in te gaan voor het welzijn van uw gezin, en A. uw moeder zelfs inlichtte over jullie vertrek naar Europa voor die medische behandeling (NPO V., p. 4 - 5, ; NPO A., p. 4), **bevestigt het vermoeden dat jullie alvast de beslissing hadden genomen om Angola te verlaten omwille van medische redenen en de bijgevoegde vrees onder het mom van hekserij enkel en alleen dient om trachten te voldoen aan de criteria voor het verkrijgen van internationale bescherming.**

Zelfs indien nog enig geloof wordt gehecht aan jullie vrees in het kader van hekserij, quid non, dient te worden opgemerkt dat de elementen die u aanhaalt, als zijnde diegene waarmee u tracht aan te tonen dat er u wel degelijk vervolging opwacht bij terugkeer naar Angola, **onvoldoende zwaarwichtig** zijn om als vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of als ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming, te worden beschouwd.

Ondanks dat u sinds eind 2021 ziek bent en geen enkele arts tot oktober 2023 in staat was om een diagnose te stellen, wierp uw moeder nooit eerder het idee van een traditionele behandeling op. Wanneer uw echtgenote A. haar diezelfde maand nog telefonisch informeerde over de gestelde diagnose ALS en het feit dat jullie naar Europa zouden gaan voor een medische behandeling, kwam ze pas met dit idee. Diezelfde week nog dook u zogenaamd met uw gezin onder bij een collega in Zango. In de week die daarop volgde, zouden de broers van uw moeder jullie huis éénmaal hebben bezocht. Jullie waren daar niet aanwezig. Ze zijn nooit meer teruggekeerd. Verder hebben ze uw schoonmoeder rond diezelfde dag éénmaal bezocht. In de periode die daarop volgde hadden noch u, noch A. nog contact met uw moeder (NPO V., p. 4, 6 – 9; NPO A., p. 4 - 9). **Niet alleen gaat het hier slechts om een éénmalig feit, waarbij geen van jullie tevens persoonlijk aanwezig was waardoor niet met zekerheid kan worden gesteld waarom de broers van uw moeder werkelijk langskwamen, maar kwam het met andere woorden ook nooit tot een persoonlijke confrontatie tussen jullie en uw familie. Bovendien is het weinig serieus te nemen dat uw moeder u ervan zou weerhouden om naar Europa te gaan voor een medische behandeling om u in plaats daarvan een traditionele behandeling te laten ondergaan in Angola, terwijl zij - en uw familie in zijn geheel - u eerder wel aanspoorden om naar het ziekenhuis te gaan en hoopte op een diagnosesstelling en beschikbaarheid van medicatie om u te genezen (NPO V., p. 4, 6).**

Ter conclusie kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

Uw originele huwelijksakte en uw origineel huwelijkscertificaat onderbouwen enkel en alleen uw persoonsgegevens en burgerlijke staat. Uw origineel, Angolees paspoort, en het bijhorende visum, geven evenzeer uw persoonsgegevens weer, maar staven ook de door u verklaarde reisweg die u met uw gezin heeft afgelegd. Geen van deze elementen staat hier ter discussie.

Uw medisch dossier uit Angola, evenals uw medisch dossier uit België, geven meer duiding over uw medische situatie dewelke door het CGVS niet in vraag wordt gesteld.

Op basis van artikel 57/5^{quater} van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 14 juli 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.”

In de bestreden beslissingen wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe zij echter geheel in gebreke blijven.

De Raad stelt vast dat verzoekers er in onderhavig verzoekschrift niet in slagen om voormelde motieven uit de bestreden beslissingen te verklaren of te weerleggen. In wezen blijven zij slechts steken in het louter volharden in hun ongelooftwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissingen vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissingen kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissingen, zoals hoger weergegeven, te ontcrachten.

De Raad stelt immers vast dat verzoekers in hun verzoekschrift verwijzen naar landeninformatie met betrekking tot de discriminatie van personen met “*zeldzame en ongeneeslijke ziekten*” in Angola en het gebrek aan overheidsbescherming hiertegen. Uit deze landeninformatie blijkt weliswaar dat personen met een zeldzame ziekte inderdaad kunnen worden blootgesteld aan discriminatie en dat er in Angola regelmatig wordt teruggegrepen naar zogenaamde ‘traditionele rituelen’ om dergelijke ziekten te trachten te genezen, doch uit deze informatie kan niet worden afgeleid dat in Angola sprake is van een veralgemeende groepsvervolgning ten aanzien van personen met een zeldzame ziekte. Verzoekers dienen dan ook *in concreto* aannemelijk te maken dat verzoeker omwille van zijn ziekte dermate werd gediscrimineerd dat er in zijn hoofde sprake is van een nood aan internationale bescherming, waar zij evenwel in gebreke blijven. Verzoekers maakten doorheen hun opeenvolgende verklaringen immers geen melding van discriminatie ten aanzien van verzoeker omwille van zijn ziekte. Zij vermeldde enkel de bedreigingen vanwege verzoekers moeder dat zij hem zou trachten te dwingen tot het ondergaan van traditionele geneeskunde of hekserij voor zijn de behandeling van zijn ziekte. Voorts verklaarden verzoekers dat zij in Angola konden rekenen op de hulp van een daar aanwezige Cubaanse arts, die uiteindelijk de diagnose ALS stelde. Dit betreft een bijkomende indicatie dat verzoeker niet werd gediscrimineerd omwille van zijn ziekte. De verwijzing naar louter algemene informatie, die geen betrekking heeft op de persoonlijke, individuele situatie van verzoekers, volstaat voorts niet teneinde alsnog *in concreto* aannemelijk te maken dat verzoeker omwille van zijn ziekte dermate werd gediscrimineerd dat hij heden nood zou hebben aan internationale bescherming, en evenmin dat dit ingeval van terugkeer naar Angola het geval zou zijn.

Wat betreft verzoekers’ bewering dat zij door de moeder van verzoeker werden bedreigd, wordt er in de bestreden beslissingen terecht op gewezen dat verzoekers hiervan geen melding maakten tijdens hun interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Waar kan worden aangenomen dat dergelijke interviews relatief kort zijn, brengen verzoekers geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen blijken dat zij omwille van de relatief korte duur van deze interviews geen mogelijkheid zouden hebben gehad om de bedreigingen vanwege verzoekers moeder te vermelden, hoewel dit blijktens hun uiteenzetting tijdens hun persoonlijke onderhouds bij het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een kernelement van hun vluchtrelaas uitmaakt, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij hiervan ook reeds tijdens hun interviews bij de Dienst Vreemdelingenzaken melding zouden maken. Bovendien wordt er in de bestreden beslissingen tevens op goede gronden gemotiveerd dat verzoekers de beweerde bedreigingen vanwege verzoekers moeder geenszins concreet aannemelijk maken (zie *supra*). Verzoekers voeren in hun verzoekschrift evenwel geen enkel concreet en inhoudelijk verweer tegen deze pertinente motivering, die aldus onverminderd overeind blijft.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slagen verzoekers er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissingen *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief en rechtsplegingsdossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoekers niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.4. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoekers en hun vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.5. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De *subsidiare beschermingsstatus* wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 *Ernstige schade* bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoekers, opdat zij de subsidiaire beschermingsstatus kunnen genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” lopen. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekers geen elementen aanreiken waaruit kan blijken dat zij op deze grond nood zouden hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoekers zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroepen op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij hun voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk hebben gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekers geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantonen waaruit blijkt dat zij een reëel risico lopen op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekers maakten immers doorheen hun opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Angola zouden hebben gekend.

7.4. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Angola actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekers geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

7.5. Gelet op het voormelde, tonen verzoekers niet aan dat er in hun geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar Angola een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissingen.

9. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekers niet als vluchteling kunnen worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier februari tweeduizend zesentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER